

Lelystad vijftig jaar

Lelystad vijftig jaar.
Alweer een mijlpaal bereikt.
Maar 't is waar. Als je terug kijkt
is er wat betreft beleid in die tijd
veel goed doch ook minder goed gegaan.
In de planning zou Lelystad ontstaan
als een stad, midden in het polderland gelegen.
Maar later, nadat de discussie was geklaard
over het wel of niet komen van de Markerwaard,
heeft het een bestemming als stad aan het water gekregen.
Een omslag met toch ook een zonnig gezicht
want als je naar de landkaart kijkt blijkt
dat Lelystad in het hart van Nederland ligt.
En dat is toch mooi meegenomen.

Lelystad vijftig jaar.
Een moment dat mag worden gevierd.
Natuurlijk, er is in de loop der tijd
in planning en beleid geheid wat verstiert.
Groter groeien gaat gepaard met een lach en een traan,
met vallen en opstaan en onverschrokken verder gaan.
Dus, van welke kant je het ook bekijkt,
met veel mitsen en maren en tegenslagen ervaren
heeft de stad in die vijftig jaren toch heel wat bereikt.
Het blijkt een stad te zijn die niet van zijn doel afwijkt.
Een woonplaats waaraan mensen zich willen binden,
een plek waar je naast ruimtelijk wonen en passend werk
ook in je vrije tijd je draai kunt vinden.
En dat is toch mooi meegenomen.

Lelystad vijftig jaar.
Hoera voor de stad van de Batavia,
van theater de Agora, het Seabottom Jazz Festival.
Stad van de Nationale Oldtimer Dag, zelfs van carnaval.
Stad waar jaarlijks Stadsdichters bijeenkomen,
waar kunstenaars en bekende Nederlanders wonen.
Stad van de zeilsport, de Oostvaardersplassen,
van clubs om te sporten, te snookeren, te sjoelen,
te dammen, te schaken, te poolen, te klaverjassen.
Een stad waar je best naar toe kan verkassen.
Een stad die welbewust wikt en weegt, en doelen nastreeft.
Een stad dat nog een dorps karakter heeft.
En dat is toch mooi meegenomen.

Waard om aandacht aan te geven

*Bij de presentatie en overhandiging van het eerste exemplaar aan de Lelystadse wethouder
Janneke Sparreboom van 'Dijkdichters Dichten', een dichtbundel van de
Lelystadse dichterskring De Dijkdichters in Kunsthuis Galliope.*

Dat de poëzie in Lelystad leeft
en zich in de cultuur van onze stad
herkenbaarheid verworven heeft,
zal menigeen niet zijn ontgaan.

Ik roep even spontaan de herinnering aan
en zie mensen staan voor een etalageraam,
gedichten lezend, ik zeg het maar even,
gedichten door Dijkdichters geschreven.

Tal van jaren achtereen hebben ze dat
rondom de Landelijke Gedichtendag gedaan.

Dijkdichters, Lelystadse liefhebbers van poëzie
die, veelvuldig en in dichterlijke harmonie,
in onze stad, tijdens menige culturele manifestatie,
aanwezigheid toonden met een poëtische presentatie.

Poëzie, een kunstvorm die, zo wordt wel beweerd,
in zijn zeggingskracht te vaak wordt ondergewaardeerd,
heeft in Lelystad bij herhaling laten blijken,
dat er een manier is om anders naar je omgeving te kijken.

Neem de vele uitingen van kunst, die in onze stad,
door een ieder te bewonderen, in de openbare ruimte staan.

Dijkdichters hebben er gedichten bij geschreven,
poëzie, en ze laten daarin zien dat inbeeldingsvermogen,
gekoppeld aan fantasie, alle kanten uit kan gaan.

Poëzie is naast kunst ook een vorm van leven.

Geloof me, daar is geen woord van gelogen.

In 'Dijkdichters Dichten', hún dichtbundel is dat te lezen.
Poëzie van Dijkdichters, waard om aandacht aan te geven.